

Proposició de llei de finances locals de Catalunya

202-00007/15

PRESENTACIÓ: GP COMUNS

Reg. 6623 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.10.2024

A la Mesa del Parlament

David Cid Colomer, portaveu, Lluís Mijoler Martínez, diputat del Grup Parlamentari Comuns, d'acord amb el que estableixen els articles 111.b i 112 del Reglament del Parlament, presenten la proposició de llei següent:

Proposició de llei de finances locals de Catalunya

Exposició de motius

I

La normativa sobre les Hisendes Locals ha patit històricament a l'Estat espanyol una greu indefinició del que ha de ser el sistema de finançament local, bàsicament perquè fins ara ha existit una clara inconcreció de les mateixes entitats locals dins de l'estructura estatal. És a dir, no hi ha hagut una concepció històricament estable sobre la funció de les entitats locals dins aquesta estructura.

A més, cal tenir en compte que prop d'un 30% de la despesa corrent dels ajuntaments catalans correspon a la prestació de serveis no obligatoris sobretot en sectors com la sanitat, l'educació, la cultura, la seguretat, la protecció civil i –en menor mesura– l'atenció social.

Una part important d'aquesta despesa impròpia, aproximadament una tercera part, equival a les anomenades «despeses de suplència»; és a dir, les que es vinculen amb activitats que haurien de ser exercides pel govern de la Generalitat o pel Govern de l'Estat. Agreuja aquesta funció substitutòria imposada les obligacions concretes traspassades pel govern de la Generalitat o pel Govern de l'Estat sense establir de manera precisa com es finançaran.

Si comparem el repartiment dels ingressos públics entre les tres administracions, l'estatal, autonòmica i local, al 1995 i al 2009 es constata que mentre el tant per cent d'ingressos de l'administració autonòmica ha augmentat, insuficientment però ha variat, els ingressos de l'administració local s'han mantingut igual. Al 1995 el repartiment era 67,22% estat, 21,63 Generalitat i 11,14% ens locals i al 2019 55,69, 32,65 i 11,67 respectivament.

A més es constata la necessitat de revertir la tendència de les transferències condicionades en favor de les transferències incondicionades, de forma que els recursos que es destinin per aquesta via als ens locals es consoliden, als efectes que cap administració superior estigui condicionant indirectament les actuacions dels municipis finançant determinades actuacions i no altres.

II

A Espanya, la potestat originària per establir tributs correspon exclusivament a l'Estat, tal com estableix l'article 133 de la Constitució. En el cas dels tributs que corresponen a les hisendes locals, aquesta potestat ha estat exercida a través de l'aprovació de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals del 1988 i reformada l'any 2004.

El finançament local és un de les principals elements d'apoderament local el qual ha col·lisionat amb un sistema centralitzat poc fidel al principi d'autonomia local. L'ambigüitat de la fórmula de transferències i l'escàs marge impositiu dels ens locals han caracteritzat el model al llarg dels darrers 35 anys.

Durant més de tres dècades, els ajuntaments han sabut donar resposta a les necessitats dels ciutadans i ciutadanes, com a administració més propera i consolidada en la consciència social. Han hagut d'afrontar els nous reptes socials i ambientals,

així com la superació d'una pandèmia abordant alhora l'emergència climàtica. En canvi, cap reforma significativa ha tingut lloc des de l'adopció per l'Estat de la Llei Reguladora d'Hisendes Locals, d'una banda i la manca d'un sistema de finançament propi a Catalunya, d'altra banda, de manera que assistim a la paradoxa d'aplicar un sistema de finançament pensat per als primers anys de la democràcia, que no es correspon amb les prestacions reals dels ajuntaments actuals.

III

El punt de partida de la present llei és l'article 42 de la Constitució: «Les hisendes locals hauran de disposar dels mitjans suficients per a l'exercici de les funcions que la llei atribueix a les corporacions respectives, i es nodriran fonamentalment de tributs propis i de la participació en els de l'Estat i en els de les comunitats autònomes.»

En el mateix sentit es pronuncia la Carta Europea d'Autonomia Local, de 15 d'octubre de 1985, ratificada per Espanya el 20 de gener de 1988.

L'article 39.2 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals remet la regulació del Fons a allò que es determini en una llei del Parlament de Catalunya.

L'article 217 de l'Estatut de Catalunya, determina que les hisendes locals s'han de regir pels principis de suficiència de recursos per a la prestació dels serveis que els corresponen, autonomia, responsabilitat fiscal, equitat i solidaritat; els principis que constitueixen el veritable fonament del finançament local.

L'article 218.2 de l'Estatut de Catalunya estableix el següent: «La Generalitat té competència, en el marc establert per la Constitució i per la normativa de l'Estat, en matèria de finançament local. Aquesta competència pot incloure la capacitat legislativa per a establir i regular els tributs propis dels governs locals i inclou la capacitat per a fixar els criteris de distribució de les participacions a càrrec del pressupost de la Generalitat».

L'article 220 de l'Estatut de Catalunya preveu que «el Parlament ha d'aprovar la seva pròpia llei de finances locals per a desplegar els principis i les disposicions que estableix aquest capítol. Les facultats en matèria de finances locals que aquest capítol atribueix a la Generalitat s'han d'exercir amb respecte a l'autonomia local i escoltat el Consell de Govern Locals, que estableix l'article 85.»

A més, els articles 195 a 198 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya també introdueixen algunes normes relatives al Fons de cooperació local.

Aquest fet posa de manifest una certa disfunció: L'Estatut de Catalunya a l'article 9 estableix que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local, cosa que, respectant l'article 149.1.18.a de la Constitució i el principi d'autonomia local, inclou, entre altres apartats, les relacions entre les institucions de Catalunya i els ens locals, així com les tècniques d'organització i de relació per a la cooperació i la col·laboració entre els ens locals, i entre aquests i l'Administració de la comunitat autònoma, incloent-hi les diferents formes associatives mancomunals, convencionals i consorcials.

Les entitats locals disposen de capacitat per regular les seves pròpies finances en el marc de la Constitució i de l'Estatut de Catalunya. Aquesta capacitat inclou les potestats que fixin les lleis amb relació als seus tributs propis i l'autonomia pressupostària i de despesa en l'aplicació dels seus recursos, així com dels ingressos de caràcter incondicionat que percebin procedents dels pressupostos d'altres administracions.

El marc competencial dels municipis queda definit a la Llei 7/85 de 2 d'abril, reguladora del règim local. Concretament, en els articles del 25 al 28. Segons aquest articulat, es determina que el municipi ha d'exercir, en tot cas, competències en un conjunt de matèries que s'enumeren de forma explícita, és a dir, els municipis, ja sigui sols o associats, han de prestar obligatòriament un conjunt de serveis que varia

segons la seva mida. A més a més, s'estableix que poden promoure tota classe d'activitats i prestar tots aquells serveis públics que contribueixin a satisfer les necessitats i aspiracions dels seus ciutadans. I també es preveu la possibilitat que l'Estat i les Comunitats Autònomes (CCAA) deleguin competències als municipis. Concretament, es contempla la possibilitat que els municipis realitzin activitats complementàries de les pròpies d'altres administracions públiques, i en particular, les relatives a educació, cultura, promoció de la dona, habitatge, sanitat i protecció del medi ambient.

IV

Aquesta llei regula la cooperació financera de la Generalitat de Catalunya amb les entitats locals del nostre país, a través de la seva participació en els recursos econòmics, sobre la base dels principis d'eficiència, equitat, coresponsabilitat fiscal i lleialtat institucional tenint en compte que hi ha realitats molt diferents en el territori i que totes han de ser degudament ateses

La llei crea un nou Fons de Participació de les entitats locals en els tributs de la Generalitat de Catalunya, de caràcter incondicionat, i estableix els criteris per a la dotació, distribució i evolució dinàmica d'aquest, així com la realització de qualsevol actuació relacionada amb el desenvolupament de les competències pròpies que tenen encomanades conforme a la normativa vigent i singularment aquelles emanades de l'article 84 de l'Estatut –competències locals– i aquelles que en el futur es transfereixin o deleguin pel Govern de la Generalitat i de l'Estat.

La concreció del principi d'eficiència implicarà ajustar la distribució d'ingressos entre les administracions de la Generalitat i la local, per fer-la més d'acord amb les competències i les necessitats relatives, sempre des de la responsabilitat que imposa l'existència d'uns recursos financers limitats.

La introducció d'elements d'equitat al Fons conduirà a fer explícits criteris d'aniellament, cosa que requereix establir convenientment indicadors de necessitat de despesa i de capacitat fiscal dels municipis. Pel que fa a aquests criteris, és evident la gran diversitat en matèria de necessitats de despesa si es té en compte que Catalunya té una població de quasi vuit milions d'habitants repartits entre 947 ajuntaments, 4 diputacions, 42 consells comarcals 61 mancomunitats, 65 entitats descentralitzades de municipis i una àrea metropolitana. En total estem parlant, doncs, de 1.120 ens locals matriu. I aquesta xifra puja fins a 1.741 si tenim en compte el conglomerat d'organismes i entitats creades per aquests ens matriu (organismes autònoms locals, consorcis adscrits a un ens local. Això posa de manifest que el nivell de govern local a Catalunya està format per un ampli nombre d'entitats, entre les quals existeix un complicat entramat de relacions fiscals i financeres, sovint difícil d'entendre i de ser percebut amb claredat per la ciutadania. Aquest conglomerat institucional fa especialment rellevant l'elecció d'indicadors ajustats a totes les característiques i especificitats existents on les qualitats bàsiques seran la transparència i la visibilitat i la relació clara i directa amb les principals competències de despesa de les entitats locals.

Per la seva banda, en aplicació del principi de coresponsabilitat fiscal, els indicadors de capacitat fiscal pretenen recollir les fonamentals fonts d'ingressos propis de les entitats locals mesurant la capacitat fiscal de cada municipi amb independència de les decisions de política fiscal que a cada un s'adopten. A més, la configuració del Fons incentivarà que els governs locals no substitueixin els seus propis ingressos tributaris per finançament incondicionat procedent de la comunitat autònoma.

V

La Llei de finances locals ha de preveure la suficiència de recursos dels ens locals, d'acord amb allò que disposa l'article 84.1 de l'Estatut mitjançant el qual, quan el Parlament o el Govern de Catalunya facin una redistribució de competències entre els governs locals no només haurà de tenir en compte els principis de subsidiarietat

i de diferenciació, sinó també el de suficiència. D'aquí que l'article 84.4 de l'Estatut disposa que, si a conseqüència de la redistribució competencial de determinats governs locals s'assumeixen més competències, s'haurà de determinar i fixar el finançament dels nous serveis que derivin de dita redistribució. I d'aquí també, que l'article 214.4 de l'Estatut estableix que quan es traspassin o deleguin serveis als ens locals s'ha de tenir en compte el principi de suficiència financera, aprovant recursos suplementaris que es quantifiquin segons el cost total i efectiu dels serveis.

VI

Si bé és cert que la llei sobre un sistema propi de finançament local, s'ha d'aliniear amb una més que urgent llei de governs locals on es concretin les competències i obligacions dels municipis d'una manera precisa, es considera necessària l'aprovació de l'esmentada llei que primarà essencialment la participació dels ens locals en els ingressos de l'Estat i de la Generalitat.

Amb caràcter de principi, la reforma del sistema de finançament hauria de contemplar la realitat de mapa municipal de Catalunya, en tant que complexa i diversa, introduint els elements de flexibilitat que siguin necessaris. Així, per lluitar contra la despoblació i davant el repte demogràfic aquests municipis rebran una transferència incondicional, conjuntament amb una fixació tributària que els hi permeti la prestació dels serveis bàsics.

De la mateixa manera caldrà desplegar reglamentàriament les diverses categories de municipis de règim especial (municipis turístics, industrials, d'alta muntanya, historicoartístics...) i la creació d'una nova tipologia de municipis amb la singularitat d'afectació socioambiental per la sobre implantació d'infraestructures de caràcter nacional. L'aportació dels fons correspondria a l'Estat, i consistiria en un percentatge de determinats ingressos estatals.

A més, se simplifiquen al màxim les transferències de recursos als Governos locals, establint-se en general de manera incondicionada, de manera que el gruix de la subvenció no recaurà sobre instruments que condicionin l'autonomia local i generin costos induïts elevats. S'incrementarà la participació dels Governos locals tant en els ingressos de l'Estat com en els de la Generalitat i es transformaran les aportacions finalistes en transferències incondicionades. I conseqüentment requerirà l'aportació de recursos econòmics addicionals, tant des de l'Estat com des de la Generalitat, per tal de reconèixer plenament la despesa impròpia que suporten els ens locals, generada per la prestació o per la contribució a serveis que no els corresponen.

VII

Finalment, la llei introdueix una clàusula que garanteixi que els canvis que suposa l'aplicació de la llei no pot suposar que cap municipi rebi menys recursos dels que rebia a l'any base de la implantació de la llei, perquè cap municipi perdi durant el període d'implementació i expressa el reconeixement explícit del principi de lleialtat institucional que suposa el compromís de la Generalitat de Catalunya que qualsevol modificació en el seu marc normatiu, que afecti directament o indirectament el Fons regulat en aquesta llei, serà degudament valorada i compensada.

Títol primer. Disposicions generals

Article 1. Objecte de la llei

L'objecte de la llei és el de desenvolupar l'obligació estatutària que preveu l'article 220 de l'Estatut de Catalunya amb relació a l'aprovació d'una llei de finançament local i els articles 218.1 i 218.2 de l'Estatut de Catalunya, així com la constitució d'un Fons de Participació de les entitats locals en els tributs de la Generalitat de Catalunya (FPELTC) amb la finalitat de contribuir a la suficiència financera i a la realització del principi de solidaritat i equilibri territorial.

Article 2. Autonomia local

1. El principi d'autonomia local garanteix als ens locals territorials el dret i la capacitat efectiva per ordenar i gestionar els assumptes públics de la seva competència en el marc de la llei, sota la seva responsabilitat i en benefici dels seus habitants, d'acord amb la Constitució, l'Estatut, la Carta Europea de l'autonomia local, la legislació bàsica i la legislació local de Catalunya.

2. Aquest dret ha de ser exercit per òrgans de govern representatius elegits per sufragi lliure, secret, igual, directe i universal. Aquest règim representatiu s'aplica als municipis, a les entitats municipals descentralitzades i també s'aplicarà als consells de vegueria quan la legislació de règim electoral ho permeti.

Article 3. Suficiència financera

1. El principi de suficiència financera garanteix l'equilibri necessari entre les competències assumides per l'ens local i els recursos disponibles per la seva adequada prestació

2. El principi de suficiència financera s'ha d'entendre referit a les competències efectivament exercides per l'ens local.

3. L'aplicació del principi ha de comportar, en els casos de delegació competencial, la transferència dels recursos necessaris a l'ens responsable de la gestió, per tal de no comprometre la seva capacitat financera.

Article 4. Tutela financera

Correspon a la Generalitat, d'acord amb l'article 218.5 de l'Estatut d'autonomia, l'exercici de la tutela financera sobre els governs locals, respectant l'autonomia que els reconeix la Constitució i l'Estatut.

Article 5. Principi de diferenciació

1. D'acord amb el principi de diferenciació, les lleis sectorials reguladores de l'acció pública han de tenir en compte les diverses tipologies i característiques que presenta la realitat municipal de Catalunya per al reconeixement de competències municipals i de manera especial la seva capacitat de gestió.

2. L'aplicació del principi de diferenciació, juntament amb el de subsidiarietat, pot comportar un reconeixement de competències pròpies asimètric entre els municipis.

Article 6. Principi de subsidiarietat

D'acord amb el principi de subsidiarietat, la distribució de competències entre les diverses administracions ha de procurar que la seva assignació es faci preferentment als municipis com a administracions més properes als ciutadans, llevat que la naturalesa de la competència o raons d'eficàcia o d'economia justifiquin la seva prestació per un ens local supramunicipal o per l'administració de la Generalitat.

Article 7. Principi de descentralització

D'acord amb el principi de descentralització, les administracions públiques han d'apropar les decisions als ciutadans, obrir vies per a la participació i assolir una gestió més eficaç i eficient.

Article 8. Principi de racionalitat i no duplicitat d'actuacions

1. Les lleis atributives de competències locals han de determinar clarament l'ens local que ha de ser titular i responsable directe de l'activitat, prestació o servei.

2. En el cas de competències atribuïdes a un ens local supramunicipal, l'exercici d'aquestes tindrà caràcter exclouent, sense perjudici de les formes de cooperació interadministrativa que es puguin establir.

Article 9. Principi de cooperació i flexibilitat en l'exercici de competències

1. L'atribució formal per la llei d'una competència local no exclou, llevat que la llei indiqui el contrari, que l'ens titular pugui exercir aquesta competència per mitjà de les formes de gestió comuna, prioritàriament a través de la gestió directa o per mitjà d'un ens local supramunicipal.

2. L'aplicació d'una d'aquestes fórmules pot esdevenir obligatòria, amb caràcter transitori, quan ho exigeixin la viabilitat de la prestació dels serveis mínims obligatoris i la garantia dels principis de sostenibilitat financera i d'eficiència.

Article 10. Col·laboració

1. De conformitat amb el que disposa l'article 106.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local, les administracions tributàries de l'Estat, de les comunitats autònomes i de les entitats locals col·laboraran en tots els ordres de gestió, liquidació, inspecció i recaptació dels tributs locals.

De la mateixa manera, les administracions a què es refereix el paràgraf anterior col·laboraran en tots els ordres de gestió, liquidació, inspecció i recaptació dels restants ingressos de dret públic de les entitats locals.

2. En particular, les dites administracions:

a) S'han de facilitar tota la informació que mútuament se sol·licitin i, si s'escau, s'ha d'establir, a aquest efecte, la intercomunicació tècnica necessària a través dels centres d'informàtica respectius.

b) S'han de prestar recíprocament, en la forma que es determini per reglament, l'assistència que interressi als efectes de les seves comeses respectives i les dades i els antecedents que es reclamin.

c) Podran elaborar i preparar plans d'inspecció conjunta o coordinada sobre objectius, sectors i procediments selectius.

El que preveu aquest apartat s'entén sense perjudici del règim legal a què estan sotmesos l'ús i la cessió de la informació tributària.

Les entitats que, a l'empara del que preveu aquest article, hagin establert fórmules de col·laboració amb entitats locals per a la gestió, liquidació, inspecció i recaptació dels tributs i la resta d'ingressos de dret públic propis d'aquestes entitats locals, poden desenvolupar aquest activitat col·laboradora en tot el seu àmbit territorial i fins i tot en el d'altres entitats locals amb què no hagin establert cap fórmula de col·laboració.

Article 11. Delegació

1. De conformitat amb el que disposa l'article 106.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local, les entitats locals poden delegar a la comunitat autònoma o en altres entitats locals al territori de les quals estiguin integrades, les facultats de gestió, liquidació, inspecció i recaptació dels restants ingressos de dret públic que els corresponguin.

2. La Generalitat també pot delegar competències als municipis de més de 20.000 habitants quan la naturalesa o característiques de l'activitat o servei ho permeti.

3. La delegació de competències ha de tenir com a finalitats apropar la gestió pública als ciutadans i ciutadanes, millorar l'eficàcia en la prestació dels serveis, simplificar les estructures administratives i eliminar duplicitats administratives.

4. El règim jurídic de la delegació és el previst en la legislació de règim local i en la legislació de règim jurídic i procediment de les administracions públiques catalanes. En qualsevol cas, la delegació no podrà afectar la sostenibilitat financera de l'ens local i haurà de garantir la suficiència financera de l'exercici de la competència.

Títol segon. Fons de participació de les entitats locals en els tributs de la Generalitat de Catalunya

Article 12. Fons de participació de les entitats locals en els tributs de la Generalitat de Catalunya

El FPELTC té per finalitat garantir la suficiència financera de les entitats locals de Catalunya i potenciar-ne l'autonomia local sobre la base del principi de subsidiarietat, finançant globalment la seva activitat. Aquest Fons es basa en els principis d'objectivitat, transparència, publicitat i equitat, constituint un factor d'articulació, equilibri i cohesió territorial. El FPELTC es nodrirà dels ingressos tributaris de la

Generalitat de Catalunya i de l'administració de l'Estat. Aquesta participació té la consideració jurídica d'una transferència incondicionada.

Article 13. Objecte del Fons

La distribució dels recursos procedents del FPELTC ha de garantir als governs locals els recursos suficients per proveir els béns i prestar els serveis corresponents a la ciutadania del seu àmbit.

S'establirà un mecanisme per anivellar la distribució dels recursos per tal de garantir una provisió de béns i serveis equivalent arreu el territori.

Article 14. Naturalesa incondicionada del Fons de participació de les entitats locals en els tributs de Catalunya

El FPELTC té naturalesa incondicionada i no finalista. Els municipis destinaran dit fons a finançar globalment l'activitat dels ens locals i, per aquest motiu, aquests ens la poden destinar lliurement a fer front a despeses i inversions derivades del seu funcionament o de l'acompliment de les seves competències.

Article 15. Entitats beneficiàries del Fons.

1. Són entitats beneficiàries del FPELTC de la Generalitat de Catalunya tots els municipis i les entitats municipals descentralitzades catalanes.

2. Per a ser considerada entitat beneficiària d'aquest Fons s'haurà de complir l'obligació de presentar el compte general davant la Sindicatura de Comptes de la Generalitat de Catalunya en els termes fixats a la normativa reguladora d'aquesta Fons.

Article 16. Dotació del fons

Els ingressos del Fons provenen de la participació en els impostos estatals i de Catalunya i són els resultat de la suma de:

- a) La subvenció incondicionada de l'estat als govern locals de Catalunya.
- b) Ingressos tributaris de la Generalitat de Catalunya

Article 17. Distribució del Fons.

a) La distribució dels recursos entre els governs locals en cap cas pot comportar una disminució dels recursos obtinguts, a igualtat de criteris, en l'exercici anterior a l'entrada en vigor de la llei.

b) El repartiment del Fons tindrà en compte les següents variables:

- a. Mida del municipi (població)
 - b. Situació sociodemogràfica del municipi (envelliment, població jove, pobresa, immigració...)
 - c. Nivell i tipus d'activitat econòmica del municipi
 - d. Indicador d'esforç fiscal entès com la relació entre la recaptació real i la potencial
- c) Els criteris de distribució tindran una vigència temporal de quatre anys en que es procedirà a la seva revisió.
- d) Els criteris de distribució del Fons així com el grau d'anivellament que es pretén assolir han de ser acordats pel Consell de Govern Local i s'inclouran en el projecte de Pressupost anual de la Generalitat.

Títol tercer. Pla sectorial de finançament del Fons de Participació de les entitats locals en els tributs de Catalunya.

Article 18. El Pla sectorial de finançament del Fons de Participació de les entitats locals en els tributs de Catalunya

1. Amb l'obligació de fixar un sistema estable i permanent de finançament de la Generalitat als municipis i les entitats municipals descentralitzades que prestin serveis públics essencials des de la proximitat, i amb la finalitat de garantir la cobertura de les necessitats bàsiques de la ciutadania en el marc de les seves competències, el Govern de la Generalitat, haurà d'aprovar durant el primer trimestre de cada exer-

cici, amb la participació del Consell de Govern Locals el Pla sectorial de finançament del Fons de Participació de les entitats locals en els tributs de Catalunya.

2. El Pla sectorial del Fons de Participació de les entitats locals en els tributs de Catalunya, en el qual participaran les diputacions provincials amb la finalitat d'harmonitzar els interessos públics afectats a través del Consell de Govern Locals contindrà, conforme a les dades oficials a un de gener de l'exercici en què s'aprovi aquest pla, una anàlisi de la situació de finançament dels municipis i les entitats municipals descentralitzades de Catalunya, la fixació dels objectius i de les prioritats estratègiques d'aquesta acció pública, la determinació de les quanties globals a aportar per la Generalitat i de cada diputació provincial i la resta de directrius de coordinació necessàries que es puguin preveure reglamentàriament.

3. El Pla sectorial del Fons determinarà reglamentàriament les diverses categories de municipis de règim especial (municipis turístics, industrials, d'alta muntanya, historicoartístics) i la creació d'una nova tipologia de municipis amb la singularitat d'afectació socioambiental per la sobre implantació d'infraestructures de caràcter nacional

4. La Generalitat haurà de dotar anualment aquest fons mitjançant el crèdit pressupostari corresponent en la seva llei de pressupostos.

Article 19. Clàusula de garantia

En els exercicis successius, els municipis han de percebre l'import que els correspongui resultant de la suma de la dotació inicial mínima que preveu, i el possible increment de l'exercici pressupostari en curs.

Article 20. Informe preceptiu

Tota iniciativa legislativa del Govern de la Generalitat que pogués determinar la reducció dels ingressos del Fons haurà d'incloure una anàlisi sobre l'impacte en el finançament local, i s'haurà de sotmetre a informe preceptiu del Consell de Govern Locals.

Article 21. Consorci cadastral

S'establirà un consorci cadastral amb l'administració de l'Estat per a agilitzar els procediments de valoració cadastral (tal com es preveu en l'article 221 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya), determinant el valor cadastral com a base imposable de l'IBI. Amb aquesta mesura es dotarà de major flexibilitat a la fixació de la base imposable d'aquest impost, d'acord amb l'evolució real del mercat immobiliari.

Disposició addicional primera. Finançament autonòmic.

Si es produís una modificació del model de finançament autonòmic, la col·laboració financera de la Generalitat amb els municipis del seu territori recollida en aquesta Llei haurà de ser objecte de revisió, en el termini màxim d'una any, des que s'apliqui aquella modificació.

Disposició derogació

Amb l'entrada en vigor de la present Llei queda derogat del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya l'article 197 i 198 en allò que resultin incompatibles amb aquesta Llei de Finances Locals de Catalunya.

Disposició derogatòria segona

Igualment, quedaran derogades quantes disposicions de rang reglamentari regulin, a data d'entrada en vigor d'aquesta Llei de Finances Locals de Catalunya.

Disposició final primera. Desenvolupament normatiu.

Es faculta el Govern de la Generalitat i la persona titular del departament competent en matèria de règim local, en l'àmbit de les seves competències, per dictar

totes les disposicions reglamentàries que siguin necessàries per al desenvolupament de la present llei, així com per acordar les mesures necessàries per garantir l'execució efectiva i la implantació de les seves previsions.

Disposició final segona. Afectació pressupostària

Els preceptes que comporten la realització de despesa amb càrrec als Pressupostos de la Generalitat, produiran efecte al partir de l'entrada en vigor de la Llei de Pressupostos corresponent a l'exercici pressupostari immediatament posterior a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició final tercera. Entrada en vigor

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 18 d'octubre de 2024

David Cid Colomer, portaveu; Lluís Mijoler Martínez, diputat, GP Comuns

Proposició de llei de modificació de la Llei 5/2020, de 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient

202-00008/15

PRESENTACIÓ: GP COMUNS

Reg. 6624 i 7818 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.10.2024

A la Mesa del Parlament

David Cid Colomer, portaveu, Lluís Mijoler Martínez, diputat del Grup Parlamentari Comuns, d'acord amb el que estableixen els articles 111.b i 138.2 del Reglament del Parlament, presenten la proposició de llei següent i sol·liciten que es tramiti pel procediment de lectura única:

Proposició de llei Proposició de llei de modificació de la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient

Exposició de motius

Aquesta Llei tenia dos grans reptes en relació a les mesures fiscals, la creixent desigualtat econòmica i els greus problemes mediambientals. Amb aquesta Llei es pretén garantir un determinat nivell de recursos, tot augmentant la progressivitat del sistema fiscal, i afavorir un creixement econòmic solidari i sostenible.

Com s'indicava a la pròpia exposició de motius: «la política fiscal té per objectiu fer-hi front en la mesura que els condicionants normatius, tècnics i econòmics li ho permeten, en la línia dels objectius fixats en l'Agenda 2030 de Desenvolupament Sostenible de les Nacions Unides. En aquest sentit, les mesures fiscals que acompanyen els pressupostos de la Generalitat per al 2020 pretenen garantir un determinat nivell de recursos, tot augmentant la progressivitat del sistema fiscal i afavorint un creixement econòmic sòlid i sostenible»

La invasió d'Ucraïna per part de Rússia ha impactant fortament l'economia global. L'increment de preus dels combustibles, matèries primeres, el trencament de la cadena de subministraments i l'alentiment del comerç global van obrir l'escenari d'una nova crisi econòmica a l'Estat i a Catalunya que ha afectat a famílies i empreses.

El preu de llum marca el màxim diari el 2024, amb 120,37 €/MWh.